

Boomkruipers

Hans Russer

Hebt u dat nou ook, van die vogelsoorten die u net iets leuker of interessanter vindt dan andere “gewone” soorten? Ik heb dat met Boomkruipers. Het zijn van die kleine druktemakertjes, die voortdurend laten merken dat ze er zijn en bijna het hele jaar door hun opgewonden riedeltje laten horen. Ook gedragen zij zich in een aantal opzichten behoorlijk opvallend. Hun foerageergedrag heeft wel iets van mijn carrière: steeds van onderaf beginnend en een flink eind klimmend, om daarna weer onderaan te beginnen. Zoals u gemerkt hebt, ben ik kort geleden begonnen met het schrijven van columns en het zal mij benieuwen, hoe ver dit zal reiken!

Maar goed, ik had het over Boomkruipers en dat zijn toch wel aparte beestjes. Ik zat een tijd geleden een oud vogeltijdschrift te lezen, waarin ik een foto zag staan van een hele “kluit” Boomkruipers die in een hoekje van een schuur tegen elkaar waren gekropen om zo lekker warm, slapend, de winternacht door te brengen. Het zag er wel vreemd en een beetje vies uit. Eigenlijk had het had iets van een stofnest en ik denk dat mijn grootmoeder daar vroeger wel met 'n plumeau doorheen had willen wapperen, als dat haar schuurtje was geweest. En toch was het voor de Boomkruipers een ideale manier om niet te veel af te koelen, alleen waren mijns inziens de buitenste vogels wel het haasje.

Iets anders opmerkelijks heb ik zelf een keer waargenomen. Ik was op een mooie voorjaarsmorgen in bos Einde Gooi bij Hilversum op zoek naar de Kleine Bonte Spechten die daar -vaste prik- verblijven, toen ik plotseling boven mijn hoofd twee mannetjes Boomkruiper luid hoorde zingen vanuit dezelfde boom. Het ging hard tegen hard en het was duidelijk dat de twee herrieschoppers een territorium aan het bevechten waren. Ik keek omhoog zag opeens de twee vechtjassen *met de teentjes in elkaar gestrengeld, om elkaar heen draaiend en dwarrelend* naar beneden tuimelen. Mijn mond viel open, want zoiets had ik nog nooit gezien. Alhoewel... Ik heb datzelfde gedrag wel eens in een natuurfilm over Afrikaanse Visarenden gezien, waarvan de paartjes als balts hetzelfde gedrag vertoonden. Maar ja, dan praat je wel over andere properties! Hoe dan ook, in beide gevallen lieten ze pas op het allerlaatste moment los om te voorkomen dat ze neerstortten. Wat betreft de Boomkruipers; die doken elk naar de voet van een andere boom en gingen daar even beduusd zitten uithijgen, om daarna, alsof er niets gebeurd was, gewoon te gaan foerageren. Discussie gesloten en over tot de orde van de dag!